వివాహ బంధం

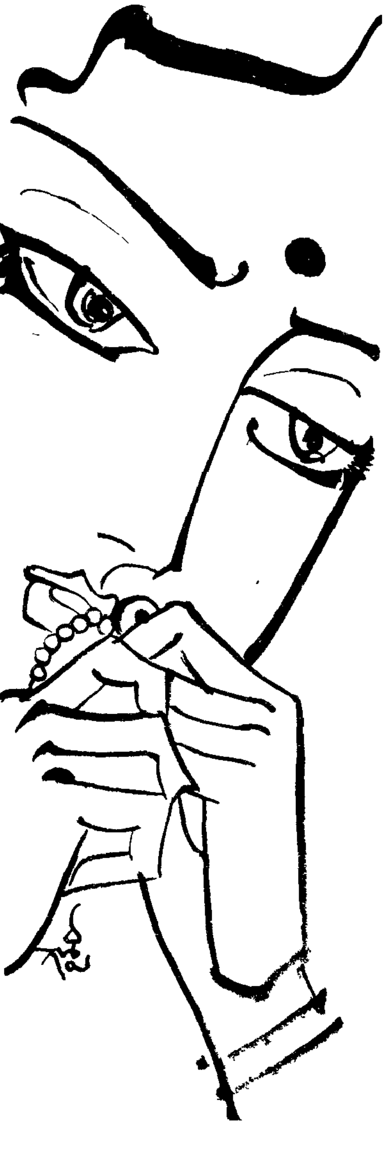

ఉదయం పూట ఆఫీసుకు వెళ్లే హడావిడిలో కూడా నా ముఖం ఎందుకలా పరిశీలనగా చూస్తాడు? అని వందలసార్లు అనుకుందే గాని సుగుణ అడగ లేదు రామ్మూర్తిని. రామ్మూర్తి చేవెత్తు మనిషి. చక్కని రంగు సఫారీ సూట్ వేసుకుని బ్రీఫ్ కేసులో అన్నీ సరిగ్గ చూసుకుని గాని టిఫిన్ చేయడానికి రాడు. ఆ తినేది కాస్తా తినేస్తూ "ఏమిటోయ్ ఏమిటీ రోజు నీ ప్రోగ్రాం?" అంటాడు. అదా రొటీను అయిపోయింది!

'ఎక్కడికీ వెళ్ళను' అనో, 'బజారుకి వెడితే వెడతా తువ్వాళ్ళు కొనాలి' అంటుంది. సుగుణ.

'డజన్లు వున్నాయి... మరిచిపోయావా' అంటాడు రామ్మూర్తి—అది అలవాటై పోయింది. అవును పదేళ్ళ సాంసారిక జీవితం తరవాత ప్రతిఎత్తు తెలిసిపోతుంది. తప్పదు....

'ఆఫీసులో కాస్త పని వుంది... మధ్యాహ్నం రాను అంటూ కాఫీ తాగుతూనే బ్రీఫ్ కేసు అందుకుని హాల్లో టేబిలు మీద కాఫీ కప్పు పెట్టి' వెళ్ళిరానా? అంటూ చిన్న నవ్వు నవ్వి బయిటికి నడిచాడు రామ్మూర్తి.... అతని నడకలో హుందా వుంది. నలభయ్యో పడిలో పడినా అతగాడు చాలా బాగుంటాడు. చెంపల దగ్గిర యిప్పుడే నెరుస్తున్న జుట్టు బాగా అతని అందానికి వన్నె తెస్తూంది. ఇదంతా సినిమా రీల్లాగా కాదు సుగుణ కళ్ళముందు కట్ చేసిన టావులాగా పదేపదే తిరుగుతూనే వుంది. అలవాటు... అలవాటు తెచ్చిన ప్రమాదం యిది.

సాయంత్రం ఏ ఐదో అవుతూంటగా ఫోను మ్రోగడం, సుగుణ, 'సారీ నేను రావడానికి కాస్త ఆలస్యం అవుతుందోయ్' అని ఎంతో బాధ్యతగా చెప్పడం, సుగుణకి అలవాటైంది

ఇల్లు సర్ది స్నానం చేయిడానికి సిద్ధమవుతూంటే ఎవరో పిలిచారు. వసంత రామ్మూర్తికి స్వయానా చెల్లెలు. ఏం వదినా ? తెరిపిగా వున్నావే అన్నయ్య వెళ్ళిపోయడా ? అంటూ కుర్చీలో కూలబడింది. అసలీ వసంతే చెప్పక పోతే సుగుణకి అనుమానమే వచ్చేది కాదు.

'వదినా, నువ్విలా మెతగ్గా వుంటే లాభం లేదు. నిలదీసి అడుగు....మేం అంతా నీ పక్కలేమా ?' అంటూ కోప్పడింది వసంత.

"ఏమని అడగాలి ?" ఎన్నో నెలలుగా తెలుసుసుగుణకి కొద్దిమాసాలుగా రామ్మూర్తి ఏదో ఆలోచనలతో సతమతమవుతున్నట్టు కన్పిస్తున్నాడు... అంతేకాదు ఏదో తెలియకుండానే కొత్త శద్ధగా డ్రస్‌చేసుకోవడం, ఒకటికి రెండుసార్లు అద్దంలో చూసుకునీ బయిటికి నడవడం – కారులో కాసెట్ ప్లేయిరు పెట్టించాడు. గజల్స్. కాసెట్ కొన్నాడు. సుగుణకి తెలుసు-ఆమె చాలా అందంగా వుండి వుండాలి. తన కంటే బాగా చిన్నద కూడ అయివుంటుంది' అనుకునేది.

వసంత ఎన్నోసార్లు చెప్పింది – వెళ్ళి చూసిరా అంతా అలా సతమతమై పోతుంటే నిమ్మకు నీరెత్తినట్టు ఎలా వూరుకో 'కల్గుతున్నారు వదినా అంటూ కోప్పడింది' వసంత వచ్చినప్పుడల్లా కొత్త దద ప్రారంభం అవుతుంది సుగుణకి- ఈమాటు అంతే జరిగింది. కాస్సేపు కబుర్లాడి 'వెళ్ళు వదినా తేల్చుకో' అంటూ చక్కా పోయింది- వసంత.

సుగుణ స్నానం చేస మంచిచీర వేసింది ముప్పయి ఐదు దాటినా ఎంతో చిన్నదానిలా కన్పించే సుగుణకి ఏ రంగులైనా బాగుంటాయి. నిరుత్సాహం ముంచుకొచ్చి 'ఏదికట్టు కుంటే ఏంతే' అన్నట్టు తయా

కె.రామలక్ష్మి

ర్తంది.... ఎన్నోసార్లు అనుకుంది. పిల్లి లుంటే పరిస్థితి యింకోలా వుండేదేమోనని ..."వివాహం పగుళ్ళవేస్తే వాటికి సిమెంటు లాగా పనిచేస్తారేమో పిల్లలు" అనుకుంది ఎన్నోసార్లు. కాని తనే డాక్టర్ల చుట్టూ తిరిగింది గాని రామ్మూర్తికిదే హాయిగా వుందనిపించిందో ఏమో "ఇప్పుడు మనకేం లోటు సుగుణా" అనేసే వాడు.

అతి ప్రేమప్రదర్శించడం చూసి 'చేసిన తప్పుని కప్పుకోవడానికి కాబోలు' అనుకొంది. ఎలావుంది? అలా ఉన్నావేం! లాంటి పరామర్శలు ఆమెని మరింత వింత పడేలా చేసేవి.

చాలా శ్రద్ధగా అలంకరించుకుని పర్సు చేతిలోకి తీసికుని బయిలు దేరింది— సుగుణ....

తాజ్ హోటల్‌లో బొటిక్ వుంది. ఆమె అక్కడే పని చేస్తూందని వసంత తెచ్చిన వార్త. 'చూస్తే ఆడాళ్లే పడిపోయేటంత మాట నేర్పరి' అని వెక్కిరించింది కూడా. చూస్తాను....ఏమో....అంతగా వస్తే, ఏదో తెగించక తప్పుతుందా? ఎన్నాళ్లీ నటన? అనుకుంది.

"విడిపోదాం" అనకుండా ఎన్నాళ్ళుంటాడు? శరీరం యిక్కడా మనసెక్కడోగా ఎన్నాళ్ళుండ కలదు? ఆ రోజూ వస్తుంది.... "పాపం సుందరి! పాపం పార్వతి" అని ఎవరెవరి గురించో అనుకున్నట్టు ''పాపం సుగుణ' అని తనని గురించి చెప్పుకుంటారేమో వివాహాలు కాంక్రీటు యిళ్ళలాగా పదిలంగా వుంటాయని అనుకోవడమే గాని - ఎదురు చూడని సంభవాలు వాటిని గాలి మేడలుగా పేకమేడలు కూల్చి వేసి.. ఏ బంధం శాశ్వతం కాదని చూపిస్తున్నా తెలుసుకో బుద్ధికాదు!.... నిట్టూరుస్తూ తలుపు మూసి తాళం వేసింది

సుగుణ.

కాస్త దూ ం ం నడవాలనిపించిందీ, చిక్కు పడిపోయిన వూహాలు సర్దుకుందుకు "ఏకాంత జీవితం ముందుంది. దానికి అలవాటు పడాలేమో....ఇక రామ్మూర్తి పూర్తిగా రావడం మానేయిదానికింకెన్నాళ్లో పట్టదు...కొత్త ప్రేమ అలాగే వుంటుంది. తొలిరోజుల్లో చూపులు చాలు, చేయితాకితే చాలు అనిపిస్తుంది కాని అదింక బలపడి లోబిరచుకుంటే. ఒక్కక్షణం కూడా విడిగా వుండడం సహించలేకుండా తయారు చేస్తుంది. ఏముందీ....ఏదోరోజు 'సుగుణా పై వూళ్ళో కాస్త అర్జెంటు పనివుంది' అంటాడు.. పాచిక వేసినట్టే అది' అనుకుంటూ ఎటు సాగుతాన్నానో అన్నట్టు క్షణం పాటు పేవ్‌మెంటు మీద నిలబడి కలయ చూసింది సుగుణ. చుట్టూ బస్సుల రొదకార్ల హారన్‌ల రొద....జనం. .జనం. ఎటుచూసిన హడావిడి.... పగటిపూట పదకొండు గంటలవేళ ఏమిటీ రద్దీ? అనుకుని నిట్టూర్చి-నడవడం ప్రారంభించింది సుగుణ.

"వెడుతూ వెడుతూ నా కింత డబ్బిచ్చి వెళ్ళిపోతాడేమో రామ్మూర్తి! నేను పేచీ పడను. యిష్టం పోయాక కలిసి వుండడం కోసం తపించడంలో అర్థం వుండదు! అనుకుని .... నుదుట పట్టున్న చెమటలు కొంగుతో ఒత్తుకుంటూ, లాభం లేదు. ఈ ఊహాల భారంతో నడవలేను' అంటూ నిలబడి కాళీ ఆటో కోసం చూసింది. ఒకడు ఆగాడు. 'మీటరు మీద రూపాయి' అడిగాడు మాట్లాడక ఎక్కి కూర్చుని 'తాజ్‌కి' అంది.

ఐదు నిమిషాలు కూడ పట్టలేదు, తాజ్ చేరడానికి. డబ్బిచ్చి దిగేసింది సుగుణ.

తాజ్ షాపింగు ఆర్కేడ్‌లో నడవడం ప్రారంభించింది. "స్వాతి" బోటిక్ ముందు బ్రేకు వేసినట్టు కాళ్ళు ఆగిపోయాయి సుగుణకి, వెళ్ళనా : వద్దా ? వెళ్ళి చూడనా ?

వద్దా ? తెలిసిన దాన్ని నిజమా కాదా అని నిర్ధారించు కోవడం దేనికి' అను కుంటూనే తలుపు తోసి లోపలికి నడిచింది సుగుణ. ఏ.సి, ఏమో చల్లగా ప్రాణం లేచి వచ్చి నట్టయింది సుగుణకి. నడకతో, ఆలోచనల ఒత్తిడిలో అలసి పోయిన ఆమెకిచల్లదనం హాయిగా అనిపించింది.

ఐదారుగురు బట్టలుచూస్తున్నారు. వారిలో కొందరు వేసి అద్దం ముందు నిలబడి చూసు కుంటున్నారు. అన్నీ చూపిస్తున్న అమ్మాయినే చూస్తూ నిలబడింది సుగుణ. తెల్లగా ఎత్తరిగా వుందామె. కాస్త బొద్దుగా కూడ వుంది. చాలా నాగరికంగా బట్టలు వేసు కుంది. మిడీ కింద కాళ్ళ పిక్కలు దంతం ముక్కల లాగా వున్నాయి. పైన టీ షర్టు మీద వెల్‌వెట్ కోటు వేసుకుంది. మాటి మాటికీ ఓ చేయి జేబులో పెట్టుకుంటూ ధరలు అన్ని వివరిస్తూంది.

"అందంగా వుంది... చూడటానికే మనిషి చాలా ప్రశాంతంగా కన్పిస్తోంది. అందుకే రామ్మూర్తికి నచ్చి వుంటుంది"... అదే క్షణంలో ఆమె సుగుణ వైపుగ నడచి వస్తూ "ఏం చూపెట్టమన్నారు ?" అని అడిగింది. "నాకేం ప్రత్యేకించి అక్కర లేదు. ఉట్టినే చూద్దా మని వచ్చాను." అంది సుగుణ. 'తప్పకుండా చూడండి. యు ఆర్ వెల్‌కమ్' అంటూ వెళ్ళిందామె.

సుగుణ కాసేపు అవిఇవితిరగేసింది. కాని ఆమె చూపులు అమ్మాయిని వదలడం లేదు. ఆ అమ్మాయి కూడా ఈ సంగతి గ్రహించి నట్టుంది. కాస్తయిబ్బందిగా ఫూర్ధం మొదలు పెట్టింది. "ఇద్దరికీ ఈడూ, జోడూ బాగుం టుంది. ఈ రోజుల్లో విడాకులేం తప్పుపని కాదు. సిగ్గు పడవలసిన విషయం కాదు. మనసు లేని మనువు సాగించడమే తప్పు. రామ్మూర్తికి స్వేచ్ఛ కావాలి." తనే ప్రతి బంధకం అన్న ఊహ ఆమె గుండెలో కత్తి లాగా గుచ్చుకుంది. గబగబ బయటికి వచ్చే సింది సుగుణ. ఏమిటో బాధ.

అందరికీ అందమైన బట్టలు చూపిస్తున్న ఆమెకి మటుకు తల బద్దలై పోతోంది. కణతలు పగిలేలావున్నాయి. 'అబ్బ త్వరగా మూసివేసి యింటికి వెళ్ళ గలిగితే బాగుం డును'. అనుకుంటూంది, ఆమె జేబులో మాటిమాటికీ ఓ కాగితం చేతికి తగిలి కాలు స్తూంది. "నిన్న నీతో చెప్పినది నిజం సత్యా నన్ను క్షమించు. నువ్వంటే నా కిష్టమే గాని నేను సుగుణ లేకుండా వుండలేను. నేలేకుండా ఆమెకి జీవితం లేదు... నన్ను మరచిపోడానికి ప్రయత్నించు-సిరామ్మూర్తి. జేబులో నుంచి చేయితీసేసి కణత నొక్కు కుంటూ నిలబడిపోయిందామె. అందమైన

చర్చిలో ఆడివాళ్ళ సూ్కల్లో [illegible]
ఎలిజబెత్‌ని నియమించారు చర్చివాళ్ళు.
ఎలిజబెత్ అప్పటికప్పుడే [illegible]
బయల్దేరింది. [illegible]
[illegible]
[illegible] అడిగిందామె.
"[illegible]! మాకింకా [illegible]!" [illegible]
[illegible]. ఎలిజబెత్ [illegible]లో [illegible].
[illegible]
[illegible]" [illegible]గా.

కట్టలామె ముఖంలోని విషాద్ఛాయని రూపు మాపలేకుండా వున్నాయి

ఇంటి ముందు ఆటో దిగిన సుగుణ కారు వుండడం చూచి ఆశ్చర్య పడింది.

'ఇప్పుడే తీల్చేస్తాగా ? అది చెప్పాలనే త్వరగా యింటికి వచ్చాడా?' గుండెలు దడదడ కొట్టుకొంటున్నాయి.

సుగుణ గుమ్మంలో అడుగెట్టగానే 'ఎక్కడికి వెళ్ళావు సుగుణా? నే నెంతో సేపటి నుంచి నీ కోసం చూస్తున్నాను.' అంటూ ఆమె చేయి అందు కొన్నాడు రామ్మూర్తి

చదువు, సంస్కారం, సంప్రదాయం అడ్డు పడకపోతే సుగుణ రామ్మూర్తి ముఖం రక్కేదే. కాని ఏం లాభం ? వూరుకుంది.

"నేను ఢిల్లీకి ట్రాన్స్ఫరడిగాను సుగుణ ఒక పది రోజుల్లో మనం వెళ్ళి పోదాం." అంటూ భార్యని దగ్గరికి తీసుకున్నాడు రామ్మూర్తి. 'నా కేమైంది? ఇప్పుడెందు కింత దుఃఖం వస్తోంది? అతని గుండెల్లో ముఖం దాచుకుని వెక్కి-వెక్కి ఏడవడం ప్రారంభించింది సుగుణ.

"సుగుణా ఏడవకు... నేను నీకు ద్రోహం చెయ్యలేను. అది నాకు చేసుకున్నట్టే అవుతుందని గ్రహించాను. నీ మీద జాలి లేదు నాకు. ప్రేమ వుంది. అందుకే నీకు దూరం కాలేను... సిల్లీగా ప్రవర్తించాను. మరిచిపో" అంటున్న అతడి మాటలుకి ఆశ్చర్యపడుతున్న సుగుణకి ఆ క్షణంలో 'స్వీటీ' బొటిక్‌లో అమ్మాయి ముఖంలో విషాదచ్ఛాయలు- కన్పించాయా అనిపించింది.

"మగాడికి 'సీతి నీతి' అన్నట్టు ఇది కాదు ఇది కాదు అని తెలుసుకుందుకే ప్రేమ పుడుతుంది సుగుణ తెలుసుకున్నాక- దారి తప్పు లేదు. నాకేం కావాలో నాకు తెలిసింది...." భార్యని గట్టిగా కౌగలించి మౌనంగా ఉండిపోయాడు రామ్మూర్తి. ●